

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstrednevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nečlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto II

Celje, dne 27. marca 1931

Štev. 7

Hmeljarska prodajna zadruga

Prodaja hmelja je že od nekdanj najtežja naloga hmeljarjev. Res si dobro blago samo kupca najde, toda cena je le često vse prej kot pa kakovosti blaga primerna. Posamezni hmeljar, prepuščen sam sebi, mora rad ali nerad prodati svoje blago za vsako ceno in končno še biti vesel, da ga je sploh prodal.

Dandanes je težnja vseh proizvajalcev prodajati svoje izdelke naravnost uporabnikom ter izključiti vse posrednike. Pri malokaterem blagu pa se je med proizvajalce in uporabnike vrinilo toliko posrednikov, kakor ravno pri hmelju. Kolikokrat vendar premenja hmelj svojega gospodarja, preden pride iz hmeljarjeve v pivovarnarjevo last. In vsi ti številni prekupci ter mešetarji najdejo pri tem z razmeroma malim trudom svoj zaslužek na hmeljarjev in seveda tudi na pivovarnarjev račun! Zato pa tudi hmeljarji stremijo vedno bolj za tem, prodajati hmelj naravnost pivovarnarjem; tembolj, ker neorganiziranost hmeljarjev posredniki med njimi in uporabniki le preradi preveč izkoriščajo in prekomerno tlačijo cene, samo da je njihov zaslužek večji! Zato pa si hmeljarji v raznih državah prizadevajo, navezati direktne stike s pivovarnarji in dobiti čimprej vsaj nek regulator, ki bo uravnaval cene in jih vzdrževal na primerni višini. V ta namen se hmeljarji združujejo in snujejo potrebne organizacije, ker se dobro zavedajo, da le z združenimi močmi in složnim nastopom morejo zboljšati svoj položaj. Tako so si hmeljarji na Poljskem ustanovili svojo hmeljarsko banko, na Češkem hmeljarski sindikat in v Nemčiji hmeljsko prometno družbo.

Tudi slovenski hmeljarji se zavedajo svojega težkega položaja in dobro vedo, kje jih čevelj žuli.

Ker pa imajo mnogo združnega smisla, se je že davno med njimi porajala želja po hmeljarski prodajni zadrugi, ki naj bi jim olajšala prodajo in regulirala cene njihovemu pridelku. Vendar do uresničenja teh želj ni moglo in ni moglo priti. Zadnji čas pa je glasilo slovenskih hmeljarjev, ki smatra za svojo nalogo storiti vse, kar je v njihov prospeh, posvetilo svojo skrb tudi ustanovitvi toliko zaželjene in potrebne hmeljarske prodajne zadruge. Sklicalo je ponovno na posvet številne zavedne in združno misleče hmeljarje ter končno tudi doseglo zaželjeni uspeh. Sedaj pa je led prebit, zadruga ustanovljena in, ako se je bodo oklenili hmeljarji z vso odločnostjo in zavednostjo, je tudi njen uspeh zagotovljen. Dne 16. t. m. je bila namreč pri okrožnem sodišču v Celju že registrirana »Hmeljarska prodajna zadruga«, ki bo imela svoj sedež seveda v Žalcu, kjer je središče naše hmeljske trgovine.

Namen hmeljarske zadruge je, poučevati člane v pravilnem in umnem hmeljarstvu, nabavljati zanje hmeljarske potrebščine, oskrbovati jim potrebna posojila, zlasti na vskladiščen hmelj, predvsem pa prodajati njihov hmelj bodisi na lastni ali na njihov račun ter pri tem stremeti za tem, da gre hmelj iz rok pridelovalca po čim krajši poti k uporabniku; v dosego svojega namena prireja zadruga po potrebi hmeljske razstave in vzorčne sejme, ustanovi javno skladišče ter nakupuje premičnine in nepremičnine. Član zadruge je lahko vsak naš državljan, ki ima v-dravski banovini hmeljski nasad z najmanj 500 sadeži; kdor se bavi s trgovino hmelja in s posredovanjem le-te, ne more postati član zadruge; istotako tudi tisti ne more postati član zadruge, ki deluje ali bi utegnil delovati proti interesom za-

druge. Vsak zadružnik mora vplačati vsaj en zadružni delež; deleži so po 100 Din in vsak delež dá zadružniku po en glas, vendar največ deset. Zadružniki jamčijo še z enkratnim zneskom vplačanih deležev. Vsak zadružnik mora ponuditi zadrugi ves svoj pridelek hmelja v nakup, preden ga proda drugam, in ga na zahtevo tudi oznamovati, vendar pa, ako ga zadruga ne prevzame, ga lahko proda tudi drugam. Namen zadruga torej nikakor ni ovirati svobodne hmeljske trgovine, temveč jo še pospeševati, vendar pa skrbeti za regulacijo cen. Vodstvo zadruga prevzame načelstvo, ki se sestavlja iz načelnika, njegovega namestnika in 2–4 odbornikov. V svrhu revizije ne pristopi zadruga k nobeni zadružni zvezi, temveč se podvrže uradni reviziji.

Dolgoletna želja hmeljarjev je torej izpolnjena, zadruga ustanovljena in se člani že sprejemajo. Ker se bo pa prvi občni zbor vršil šele, ko bo že dovolj zadružnikov, zbira do 15. prihodnjega meseca prijave članov uredništvo našega lista, kjer se lahko vsak prijavi pismeno ali ustno. Vse hmeljarske podružnice se vabijo, da pri nabiranju zadružnikov sodelujejo, zbirajo prijave članov ter jih skupno pošiljajo našemu uredništvu. Vsak član naj obenem, ko se prijavi, vplača tudi vsaj en zadružni delež v znesku 100 Din in vstopnino v znesku 20 Din. Predpisano pristopno izjavo bo podpisal vsak zadružnik na prihodnjem občnem zboru ter se tedaj tudi vpisal v imenik članov.

Kakor vse podobne ustanove, se bo brez dvoma tudi naša hmeljarska zadruga morala boriti z mnogimi težavami ter premagati številne zapreke, vendar pa bo pri zadostni stanovski zavednosti naših hmeljarjev iz skromnih početkov nastala v doglednem času mogočna organizacija, ki bo s popolnim uspehom delovala v prosep našega hmeljarstva. Zato pa se je, hmeljarji, oklenite z vsem zaupanjem, ker vaša je, ustanovljena za vas in radi vas!

Ing. Josip Teržan:

Standardizacija

Z zelo različnimi občutki se pri nas govori o standardizaciji zemeljskih pridelkov, ako nanese beseda slučajno na to razpravo. Vsi, ki si ne morejo predstavljati velike praktične vrednosti, ki jo ima standardizacija za lažje razpečavanje produktov, odklanjajo vsako misel na to, da se tudi pri nas pristopi k temu, za vnovčenje zemeljskih pri-

delkov nad vse važnemu delu. Vendar pa nikdo ne more zanikati dejstva, da standardizirani pridelki osvajajo svetovni trg in izpodrivajo nestandardizirano blago.

Primeri za to nam ni treba iskati daleč. Samo spomniti se je treba na živahne razprave, ki so se vodile v vrstah hmeljarjev v letih 1927–30 v zadevi zaščitne znamke za naš hmelj.

V naslednjih vrsticah hočem dati kratek pregled o standardizaciji zemeljskih pridelkov, ki je uvedena v raznih državah. Smatram to za potrebno, da se naši čitatelji kakor tudi vsa ostala naša zemljedelska javnost upozna z ukrepi, ki se v drugih državah uvajajo v korist vnovčenja zemeljskih pridelkov in osvajanja čim večjega trga za te pridelke.

Standardizacija pomeni pridelovanje in stavljanje na trg čim večjih količin istovrstnega in istokakovostnega pridelka, na katerega je konzument že navajen. Takšen pridelek gre dobro v denar, ker ga ima konzument rad in ga stalno uporablja. Tako se razvija za istokakovostne pridelke velika prodajna možnost v krajih s sličnimi zahtevami. Če konzument že vzljubi določen tip produkta, ki mu prija, hoče tudi stalno imeti isti produkt ter drugačnega noče več konzumirati. Na tem polju je konzument suveren in diktira produkciji.

V raznih državah je oblast že predpisala pravila o standardizaciji zemeljskih pridelkov, tako na primer:

I t a l i j a je predpisala natančno, kakšno južno sadje in zelenjava se lahko izvaža.

Š p a n i j a je leta 1929 predpisala stroge predpise za izvoz sadja in zelenjave.

A n g l i j a je leta 1928 dobila zakon, ki pooblašča poljedelskega ministra izdati stroge predpise, ki se nanašajo na trgovino in promet zemljedelskih pridelkov ter jih je ministrstvo v teku zadnjih dveh let tudi že predpisalo za poedine pridelke.

N i z o z e m s k a je edina država, v kateri so zemljedelci in trgovci-izvozniki iz lastne volje, brez državnih predpisov pristopili standardizaciji onih pridelkov, ki so namenjeni za inozemski trg, ter na zadružni podlagi ustanovili »izvozni kontrolni urad«.

K a n a d a je pristopila predlansko leto standardizaciji vseh pridelkov, namenjenih za izvoz.

V **a m e r i š k i h** Združenih državah je v posameznih pokrajinah mnogo zakonov, ki urejajo standardizacijo zemljedelskih pridelkov za

promet doma in za izvoz ter obstoji v vsaki državi poseben kontrolni urad.

Južnoafriška unija je že leta 1914 izdala odlok o kontroli izvoza poljedelskih pridelkov, ki zabranjuje izvoz vsega, kar ni bilo predhodno po kontrolni komisiji odobreno kot sposobno za izvoz in konkurenco na svetovnem trgu.

Avstralija ima posebno dobro organiziran izvoz standardiziranih produktov. Leta 1915 so osnovali celo posebno ministrstvo za plasiranje produktov, to je, za proučevanje svetovnega trga in pospeševanje prometa. Naloga tega ministrstva je nadzorstvo in kontrola standarda ter kakovosti blaga za izvoz, organizacija in proučevanje prekomorske trgovine ter zbiranje trgovskih poročil in tozadevno obveščanje domačih interesentov.

Švica ima slične mere za standardiziranje, ki pa so osnovane prostovoljno na združni podlagi in ki so v veliko gospodarsko korist švicarskemu kmetijstvu.

V Bolgariji, Rusiji in Egiptu obstojijo istotako točni predpisi za vse poljedelske produkte, ki so namenjeni za izvoz.

V naši državi smo dobili leta 1929 predpise o kontroli izvoza sliv in se slične ukrepe namerava podvzeli tudi za ostale produkte.

Iz tega kratkega pregleda lahko vidijo naši hmeljarji v katero smer se razvija izvozna politika kmetijskih pridelkov. Ako hočemo izdržati z našimi pridelki konkurenco na svetovnem trgu, moramo brezpogojno storiti isto, kakor drugi, ki se pojavljajo na svetovnem trgu s svojimi produkti kot naši konkurenti. Ukrepi, ki bi bili povod za standardiziranje naših pridelkov, s katerimi moremo na svetovni trg — sadje, hmelj, vino, jajca — so torej neobhodno potrebni tudi pri nas. To pa radi tega, ker vse izvozne države, s katerimi se na svetovnem trgu srečujemo, ukrepe o standardizaciji že imajo. Vsako čakanje je torej le v našo škodo, ker prej ali slej bo moralo itak priti do standardizacije tudi pri nas.

Delovanje hmeljarskega društva

(Konec.)

Ena izmed glavnih nalog vsakega hmeljarja naj bi bila: boj plevelu, in sicer potem okopavanja in osipavanja. Hmeljski nasadi naj bodo podobni skrbno negovanim vrtovom — brez plevela in druge navleke.

Dela v hmeljiščih so prva in najvažnejša pri celem gospodarstvu in se morajo vestno in brez odlaganja pravočasno izvrševati. Priden hmeljar pregleda vsak drugi ali tretji dan vse svoje nasade in stori takoj vse potrebno, oziroma odpravi vse nedostatke. So pa tudi hmeljarji, ki pravijo v presledkih 2—3 tednov svoji družini: »Ko smo vse opravili drugod, gremo pa danes v hmelj!« To pa niso pravi hmeljarji.

Z obiranjem golding hmelja se pri nas navadno prične po 15. avgustu (zadnja leta navadno mnogo prej. Op. uredn.). Obiranju goldinga sledi ono poznega hmelja, ki pa je itak že skoro izginil iz Savinjske doline. Potrebno število obiravcev dobivamo iz južnovzhodnih krajev naše banovine in jim prometno ministrstvo tudi dovoljuje polovično vožnjo na železnici v ta namen. Za obiranje se plačuje pri trikratni topli hrani in primernem stanovanju po Din 1·50, brez hrane in stanovanja pa po 2 Din za en škafo (28 l). Za vzorno lepo obiranje se dovoljuje po končanem delu tudi mala napitnina. 150 škafov svežega golding-hmelja ali 130 škafov poznega hmelja dá 100 kg suhega hmelja. Pozni hmelj je torej težji od goldinga. En škafo svežega hmelja tehta 3 kg, ista množina suhega pa okrog 67 dkg. Seveda je to skoro vsako leto drugače. Prvoletni hmelj tehta le okrog 60 dkg. V normalnih letih daje pri nas vsaka rastlina po $\frac{1}{4}$ kg suhega hmelja, 1000 rastlin pa 2511 kg ali $2\frac{1}{2}$ stota. 1 ha veliko zemljišče dá torej približno 10—12 stotov suhega hmelja. Pridelovalni stroški za 1 kg goldinga so leta 1924 znašali 57 Din, l. 1925 64 Din in leta 1927 52—80 Din; za pozni hmelj pa l. 1924 185 Din, l. 1925 208 Din in l. 1927 229 Din. Stroškom je prišteta seveda tudi amortizacija investiranega kapitala za nabavo hmeljev, žice, za stavbo sušilnice in drugih prostorov itd.

Obrani hmelj sušimo v kurilnih sušilnicah, ki so pri nas skoro vse po Linhart-Lorberjevem sistemu, dočim so se Wurbs-Halmove sušilnice že opustile. Manjši hmeljarji si napravijo tudi iz stanovanjske sobe zasilno sušilnico, ki pa je le izhod v sili. Nespameten hmeljar suši svoj pridelek tudi na solncu, dočim ga sme pravilno le v senci. Sušenje hmelja se naj prepusti vedno le zanesljivim osebam.

Velika napaka naših hmeljarjev je, da posušeni hmelj ne pobašejo takoj v vreče, ko je že zato sposoben, temveč ga pustijo mesece in mesece ležati na kupih, kjer navadno izgubi lepo zeleno barvo.

Največja umetnost pa je brez dvoma prodaja hmelja. Priporoča se, da se naj s tem poslom peča pri hiši le ena oseba. Slabo odrežejo tam, kjer je prodaja hmelja odvisna od gospodarja, gospodinje otrok in morda še drugih sorodnikov. Prodaja hmelja se naj prepusti za ta posel najspôsobnejši osebi v hiši.

»Prvi kupec, najboljši kupec« — ta izrek se je v desetih letih golovo vsaj osemkrat obnesel.

O prvovrstni kakovosti hmelja iz Savinjske doline dokazuje letos izvršena kemična analiza istega v preizkuševalnem zavodu v Zürichu. Enak zavod za Češko je izdal l. 1898 brošuro pod naslovom »Die Wertschätzung des Hopfens nach dessen äüßeren Eigenschaften«, v kateri se na strani 15 bere: »Štajerski hmelj (iz žalske okolice) se odlikuje po svojih malih kobulah s primernimi, finimi vretenci, prav tankimi peclji, dobro ohranjeni sočnato-zeleni barvi in lepim bleskom. Njegov močen in dišaven vonj se pokaže posebno, ako se kobule zmečkajo.«

Tako je torej s hmeljem in našim hmeljarstvom! In brez dvoma bo naše hmeljarstvo prestalo tudi hudo svetovno hmeljsko krizo, ki ga je zadela zadnja leta, ter nam ostalo koš vir blagostanja tudi nadalje, toda le tedaj, ako bomo pridelovali mnogo manj hmelja kakor dosedaj in bo ta n a j o d l i č - n e j š e kakovosti.

Žalec, dne 7. avgusta 1930.

Hmeljarsko društvo za Slovenijo:

Anton Petriček,
poslovodja.

Razno

Proizvod in izvoz češkega piva v letu 1930. Produkcija piva na Češkoslovaškem je v preteklem letu v splošnem le malo nazadovala. V obratu je bilo 447 pivovarn, ki so v letu 1930 napram letu 1929 (število v oklepaju velja za leto 1929) navarile naslednje množine piva v hektolitrih: na Češkem, 358 pivovarn, 8,783.218 (9,001.472); na Moravskem in v Šleziji, 72 pivovarn, 2,225.485 (2,228.764); na Slovaškem, 16 pivovarn, 368.506 (354.369); v Podkarp. Rusiji, 1 pivovarna, 33.328 (33.249). Skupaj 11,410.537 (11,617.854). V primeri z letom 1929 je bila torej produkcija piva manjša le za 207.317 hl, torej za 1,8%. Prvotno se je računalo, da bo razlika še večja, toda v decembru so navarile pivovarne izredno velike množine piva. Mnogo bolj pa je v primeri z letom 1929 nazadoval izvoz češkega piva, in sicer za 13,7%. Izvoz je namreč znašal leta 1929 še 270.911 hl v vrednosti 53,219.112 Kč (88,875.917 Din), dočim leta 1930 le 233.136 hl v vrednosti 45,934.038 Kč (76,709.843 Din). Češkoslovaška izvažata pivo širom sveta ter je znašal izvoz leta 1929 napram letu 1930 (število v oklepaju

pomeni izvoz v letu 1930) v hektolitrih v tele kraje: Danzing 451 (635), Nemčija 202.577 (164.565), Saarsko ozemlje 2.275 (12.341), Avstrija 7.875 (7.757), Poljska 8.489 (8.263), Ogrska 1.153 (1.781), Romunija 326 (1.099), Jugoslavija 285 (307), Belgija 6.500 (9.049), Anglija 7.487 (7.654), Francija 4.290 (4.153), Italija 3.708 (4.485), Nizozemska 5.394 (5.753), Spanija 205 (161), Svica 6.482 (6.561), Kitajska 446 (298), Ang. Indija 661 (268), Niz. kol. v Aziji 544 (338), Egipt 7.725 (6.180), Angl. kol. v vzh. Afriki 111 (215), Argentinijska 463 (287), Mehika 712 (100), Kuba, Haiti, Domin. Repub. 885 (406), Nova Zelandija 134 (133), Ost. Avstr. in Oceanija 139 (—), ostali kraji 1.594 (1.347). Skupaj 270.911 (233.136). Kakor je iz tega pregleda razvidno, se je sicer izvoz v nekatere manj važne kraje še dvignil, dočim je v dosedaj najvažnejše izvozne kraje znatno nazadoval. Domača poraba piva v Češkoslovaški pa se je vzdržala skoraj na dosednji višini.

Izvoz hmelja na Poljskem. Izvoz hmelja na Poljskem je precej nazadoval, ker so producenti zelo skrčili nasade. Lansko leto so bile začetne cene izredno nizke ter mnogi hmeljarji hmelja sploh niso obrali, ker se jim ni izplačalo. Pozneje pa so se cene dvignile in je skoro nastalo že pomanjkanje hmelja. Sicer pa imamo točen pregled izvoza poljskega hmelja že od l. 1927 naprej, in sicer je znašal izvoz v tem letu 17.440 q, l. 1928 že 21.440 q, l. 1929 pa 25.900 q in l. 1930 zopet samo 20.740 q. Zadnji dve leti se je izvažal poljski hmelj v naslednje države in v naslednjih množinah:

	l. 1929	l. 1930
v Nemčijo	16.340 q	13.480 q
v Belgijo	2.420 »	2.510 »
na Nizozemsko	720 »	780 »
v Francijo	910 »	500 »
v Češkoslovaško	2.320 »	310 »
v razne kraje	3.190 »	3.160 »
Skupaj	25.900 q	20.740 q

Uvoz in izvoz piva na Poljskem. Vkljub precej dobro razviti domači pivovarniški industriji Poljska mnogo piva tudi uvažata. Tako je uvozila leta 1928 okrog 20.434 hl, l. 1929 pa 24.335 hl ter l. 1930 zopet le 21.593 hl piva. V zadnjih dveh letih so uvozile sledeče države na Poljsko naslednje množine piva:

	l. 1929	l. 1930
Nemčija	799 hl	756 hl
Češkoslovaška	23.018 hl	20.825 hl
Anglija	518 hl	12 hl
Skupaj	24.335 hl	21.593 hl

Največ piva torej uvažata Češkoslovaška, in sicer predvsem svetovno znano plzensko pivo, za katero tudi plača izjemno nizko uvozno carino. Anglija uvažata predvsem izredno močno Porter-pivo. Uvoz nemškega piva pa zelo ovira izredno visoka uvozna carina, tako da Poljska uvažata več piva v Nemčijo (leta 1930 okrog 1224 hl, l. 1929 pa celo 1400 hl) kakor pa Nemčija na Poljsko. Zanimivo je, da Nemčija pokupi večino poljskega hmelja ter uvažata zelo malo piva na Poljsko, Češkoslovaška pa kupi le malo poljskega hmelja, pač pa uvažata na Poljsko precej hmelja in ogromne količine piva.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Kupčija miruje. Ustanavlja se hmeljarska prodajna zadruga. Ker je končno nastopila pomlad, se bodo v kratkem pričela prva dela v hmeljskih nasadih.

Češkoslovaška: Tendence mirna, prometa malo in zanimanje le za srednje vrste hmelja. Cene so nespremenjene ter se plača žateški hmelj po 8–13 Din, uštetski po 6–8 Din in dubski po 5–6 Din za kg. Ker se v kljub pričakovanju cene niso izboljšale, so se mnogi hmeljarji še zadnji čas odločili za izdatnejše skrčenje nasadov. — V Zalcu je bilo dosedaj znamkovanih 78.220 slofov hmelja.

Nemčija: Zadnjih štirinajst dni je bilo nekoliko več prometa pri mirni tendenci in nespremenjenih cenah. Plačalo se je za gorski hmelj po 5–6 Din, za badenski po 5 Din, za špaltski po 5–6 Din, za würtemberški po 9 Din, za hallertauski po 8–12 Din in za tetnangski celó še po 16–20 Din za kg.

Francija: Položaj nespremenjen. Hmeljarji napenjajo vse sile, da dosežejo zvišanje uvozne carine za hmelj, pivovarnarji pa se odločno protivijo.

Belgija: Tržišče je mirno in prometa le malo. Hmelj iz Poperinghe notira 8–9 Din, hmelj iz Alost pa 9–10 Din za kg.

Anglija: Promet na tržišču je neznačen. Ker so boljše vrste že razprodane, so se cene za srednjevrstni hmelj precej učvrstile.

Amerika: Tržišče mirno, prometa malo. Letnik 1930 notira 18–20 Din, prvovrstno izbrano blago tudi 20–22 Din za kg. Prodajalo pa se je zadnji čas večinoma pod ceno, in sicer Oregon po 15 Din, Yakima po 14 Din in Mendozino po 13 Din za kg.

Za razvedrilo

Brez ure.

Glas na telefonu: »Prosim, ali je tam zastavljalnica?«

»Da, gospod, s čim smem postreči?«

»Ali mi lahko poveste, koliko je ura?«

»Oprostite, kaj mislite, da sem za to tukaj nastavljen?«

»Seveda — saj imate tam vendar mojo uro.«

Napačno razumel.

Prvi republikanec: »Našemu predsedniku smo kupili verižico.«

Drugi republikanec: »Tako? Našega pa pustimo še brez verige.«

Po zelo nizkih cenah Vam nudi
konfekcijsko in manufakturno blago
IVAN MASTNAK, CELJE
KRALJA PETRA CESTA ŠT. 15.
Prepričajte se! Prepričajte se!

FRANC STRUPI Celje

Zaloga stekla, porcelana, svetiljk, okvirov ter šip, kipov itd. Prevzema vsakovrstna steklarska dela.

Najnižje cene in točna postrežba.

ANTON BRUMEC



GOSPOSKA ULICA ŠTEV. 2

Pridite in prepričajte se sami. K nakupu se ne sili.

se vsakomur priporoča kot ugoden vir za nakup vsakovrstnega manufakturnega ter modnega blaga.

Blago dobre kakovosti, nizke cene, vsestransko priznana solidnost.

IVAN RAVNIKAR CELJE

nudi umetna gnojila, semena, barve ter specerijsko in kolonialno blago po najnižjih cenah.

Sredstva za pobijanje škodljivcev

na drevju, trti, hmelju in žlahtnem grmičevju so: Arbinol, kvasija-les, modra galica, mazavo milo, švajnfurtsko zelenilo (strup), Sulfarol, Sulikol, apneni arzeniat

Zaloga v drogeriji 'Sanitas', Celje, Aleksandrova 5 ali pa v njeni podružnici v Ljubljani: le na Dunajski cesti številka 5

Točna navodila o uporabi enega ali drugega sredstva, ki so vsa preizkušena, dobite zastonj

HMELJARJI!

Vaš zavod je

**SAVINJSKA
POSOJILNICA
V ŽALCU**

registrov. zadr. z neomej. zavezo

ki deluje že **petdeseto** leto za povzdigo gospodarstva, predvsem hmeljarstva, Savinjske doline in kjer naložite najboljše in najvarneje svoj denar.

Za varnost naložb jamči poleg lastnega premoženja, ki obstoji iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še več tisoč zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vloge na knjižice in tekoči račun sprejema od vsakogar in jih obrestuje najugodnejše.

Posojila daje proti poroštvu, na vknjižbo in proti zastavi premičnin in vrednostnih papirjev pod najugodnejšimi pogoji.

◆
Uradne ure: Ob delavnikih od 8—12 in od 2—6.
Ob nedeljah od 9—11.

HMELJARNA ŽALEC**I. jugoslovanski zavod za vkladanje in konzerviranje hmelja**

registrovana zadruga z omejeno zavezo

se priporoča za strokovno pripravlanje in basanje hmelja na vse načine (bale, balote, cilindre, zaboje), nadalje za vkladanje in lombardiranje (posojevanje proti zastavi) hmelja in za trgovsko in prometno posredovanje, vse to z jamstvom kulantne in solidne postrežbe in stroge diskrecije.

Obratna naprava je najmodernejše urejena, ima 10.000 m² skladiščnega prostora, 14 žveplarn, med temi 5 kurilnih, s skupno kapaciteto 200 stotov dnevno pri enkratnem porabljanju na dan. Hmeljarna je tudi opremljena z 10 stiskalnicami, z električnimi dvigalniki in z modernimi rešetalnimi stroji. V njej sami je več udobno urejenih stanovanjskih sob, ki so gg. komitentom na razpolago.

Zaloga vsakovrstnih hmeljskih vreč in umetnih gnojil

**HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE
LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

◆
Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem
◆



◆
Vlagatelji pri Ljudski posojilnici ne plačajo rentnega davka — Stanje vlog nad 100.000.000 dinarjev
◆

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebščine

oddaja najceneje:

Skladišče

Kmetijske družbe

v Celju (pri kolodvoru)

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Hmeljarji!

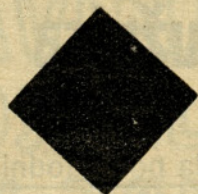
Gnojite z apnenim dušikom!

To je najcenejše in najrentabilnejše dušičnato gnojilo domačega proizvoda! Z apnenim dušikom ne dajemo zemlji samo dušika, marveč tudi potrebnega apna.

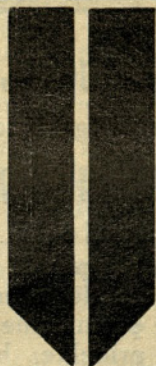
Apneni dušik daje hmelju tako priljubljeno in vedno zaželeno gladko zeleno barvo! Navodila o načinu uporabe, potrebnih količinah, rentabilnosti, dobaviteljih, uspehih in cenah apnenega dušika daje: **Tvornica za dušik, Ruše pri Mariboru.**

V tej tvornici se dobiva tudi mešanica „Nitrofoskal-Ruše“, napravljena na poseben patentiran način iz gnojil: apneni dušik + kalijeve sol + superfosfat.

**Hmeljarji!
Kmetovalci!**



**Vsa pojasnila brezplačno
Zastopstva v vseh večjih mestih**



Brzjavke:
Fosfat-Zagreb

Telefonska
številka, 29—13

Za travnike in deteljišča uporabljajte

SUPERFOSFAT

a za **hmelj**, vinograde, krompir, koruzo in povrtnino je najbolje **polno gnojenje**, katero se izvrši v obliki mešanice

KAS

ali

Herkules (organski KAS)

Superfosfat, KAS, Herkules kakor tudi vsa ostala umetna gnojila nudi po najpovoljnější ceni

FOSFAT d. d.

za promet in trgovino z umetnimi gnojili

Zagreb, Mažuranića trg 6

USTANOVLJENA LETA 1881

CELJSKA POSOJILNICA D. D. V CELJU, CELJE

V LASTNI HIŠI

Sprejema
hranilne vloge
od vsakogar, jih obrestuje naj-
ugodnejše, nudi popolno varnost
in izplačuje
točno

NARODNI DOM

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo

Izdaja uverenja za izvoz blaga

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg lastnega aktivnega premoženja po Din 100,000.000,—, še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo skupaj nad Din 14,500.000,—

MARIBOR
Aleksandrova ul. 11

PODRUŽNICI:

ŠOŠTANJ
= (v lastni hiši) =